

„Odporúčala som sa vrúcne
sv. Jozefovi. Nepamätám sa,
že by som ho dosiaľ prosila o niečo,
čo by nebol splnil.“

(sv. Terézia z Avily)

Duchovná obnova

September - Október 2021

Svätý Jozef bol mužom pracujúcim. Pracoval preto, aby uživil Svätú rodinu. Jozef a Mária pracovali ako všetci ostatní ľudia. V Evanjeliu sa hovorí, že Ježiša ľudia poznali ako syna tesára. Hoci Ježiš bol v skutočnosti Synom nebeského Otca, na zemi bol v starostlivosti pestúna a ochrancu sv. Jozefa. Od neho sa učil pracovať.

Svätá rodina si na svoje živobytie zarábala prácou svojich rúk. A tomuto sa učil aj Ježiš – Boží Syn. Na zemi podliehal výchove ľudí – Márie, Jozefa, príbuzných.

Boh si pre svoje pôsobenie na zemi vybral jednoduché, zdravé prostredie. Vyrastal v prostredí lásky, v prostredí dielne tesára Jozefa. Svätý Jozef bol robotníkom, ktorý bol odvážny, obyčajný človek, ale zato oplýval Božou múdrosťou. Takýchto ľudí nachádzame aj medzi nami. Sú častokrát veľmi nenápadní, obyčajní, skromní. Ak sme však vnímaví, zbadáme ako ich Boh vedie a ako dokážu spoznávať v živote Božiu vôľu.

Učme sa od sv. Jozefa nachádzať v situáciách, v ktorých žijeme, príležitosť pre rast. Všetci sme vsadení do určitého prostredia, v ktorom sa učíme nielen spoznávať Božiu vôľu, ale ju i plniť. Ak svoje srdce otvoríme Bohu, Duchu Svätému, nájdeme východisko zo všetkých situácií nášho života. Ani sv. Jozef to nemal v živote ľahké, musel sa rozhodovať, musel tvrdo pracovať. Nikto mu jeho život a prácu neľahčoval. Bol odkázaný na svoju svedomitú prácu a na Božiu pomoc.

Na sv. Jozefovi môžeme vidieť, že láska je hybnou silou k prekonaniu prekážok. Láska mu pomohla zvládnuť úlohu, na ktorú ho určil Boh a dala mu silu vytrvať v ťažkých chvíľach. Poznal Boha – lásku aj vo svojom živote, poznal ho v Dieťati, ktoré mu Boh zveril.

SVÄTÝ JOZEF - AKO PRACUJÚCI OTEC

V Patris corde (S otcovským srdcom) o sv. Jozefovi čítame: Poctivý tesár, Máriin manžel, nás učí aj tomu, akú hodnotu, dôstojnosť a radosť znamená „jesť chlieb, ktorý je ovocím vlastnej práce.“ Svätý Otec v tejto súvislosti poukazuje na prácu, ktorá sa stala „naliehavou sociálnou otázkou“ aj v

krajinách surčitou úrovňou blahobytu. „Je potrebné chápať zmysel práce, ktorá dáva dôstojnosť,“ „stáva sa účasťou na samotnom diele spásy“ a „príležitosťou na realizáciu“ pre seba samých a pre svoju rodinu, „prvotné jadro spoločnosti.“ Tu pramení

povzbudenie, ktoré Svätý Otec dáva všetkým, aby „znovuobjavili hodnotu, dôležitosť a potrebu práce.“ Hľadiac obzvlášť na prehĺbovanie sa nezamestnanosti z dôvodu pandémie Covid – 19. Svätý Otec vyzýva všetkých zasadiť sa za to, aby sa mohlo povedať: „Žiadny mladý človek, žiadna osoba, žiadna rodina bez práce!“

BOŽIE SLOVO

Keď Ježiš skončil tieto podobenstvá, odišiel odtiaľ. Prišiel do svojej vlasti a učil ich v synagóge. Oni sa divili a hovorili: „Skade má tento takú múdrosť a zázračnú moc? Vari to nie je tesárov syn? Nevolá sa jeho Matka Mária a jeho bratia Jakub a Jozef, Šimon a Júda? A nie sú u nás všetky jeho sestry? Skadeže má toto všetko?“ („Ježišovi bratia“ neboli jeho vlastní bratia, ale blízki príbuzní – bratanci a sesternice). A pohoršovali sa na ňom. Ale Ježiš im povedal: „Proroka si všade uctia, len nie v jeho vlasti a v jeho dome.“ A pre ich neveru tam neurobil veľa zázrakov (Mt 13, 53-58).

„Plod'te a množte sa a naplňte zem! Podmaňte si ju a panujte nad rybami mora, nad vtáctvom neba a nad všetkou zverou, čo sa hýbe na zemi! (Gn 1, 28).

HLAVNÁ MYŠLIENKA

„Človek, stvorený na Boží obraz, dostal príkaz ovládnuť zem so všetkým, čo v sebe zahrňuje, spravovať svet v spravodlivosti a svätosti a zamerat' samého seba i vesmír na Boha, uznávajúc ho za Stvoriteľa všetkých vecí, aby podriadením všetkých vecí človekovi sa Božie meno velebilo všade na zemi“ (Gaudium et spes 34).

MODLITBA

Ó, slávny svätý Jozef, vzor všetkých pracujúcich, získaj mi milosť pracovať v duchu pokánia na odčinenie svojich nespočetných hriechov; dávať prednosť povinnostiam pred svojimi záľubami; pracovať s radosťou a vd'ačnosťou; považovať za česť prácou rozvíjať a využívať dary, ktoré som dostal od Boha; pracovať s poriadkom, pokojom, trpezlivosťou a miernosťou bez toho, aby som podliehal únave a ťažkostiam; pracovať najmä s čistým úmyslom a odpútaný od seba; mať vždy pred očami to, že zomriem a že sa budem zodpovedať za premárnený čas, nevyužitú talenty, zanedbané dobro a za márnivé uspokojenie úspechom, ktoré tak veľmi ohrozuje Božie dielo. Amen.

(modlitba pápeža Pia X. k sv. Jozefovi Robotníkovi)

ÚVAHA:

6. Svätý Jozef – pracujúci otec

Svätý Otec dal sv. Jozefovi v liste, ktorý mu venoval aj charakteristiku svätý Jozef – pracujúci otec.

Ďalšia charakteristická stránka sv. Jozefa, ktorá sa vyzdvihovala od čias prvej sociálnej encykliky Rerum novarum Leva XIII., bol jeho vzťah k práci. Jozef bol tesár, ktorý poctivo pracoval, aby zaistil živobytie pre svoju rodinu. Od

neho sa Ježiš učil, čo znamená jest' ovocie svojej práce a akú hodnotu, dôstojnosť a radosť to prináša.

Milovaní, aj v našej dobe je dôležité poukazovať deťom na prácu, na hodnotu a radosť z práce. Samozrejme, že nesmieme deti na prácu zneužívať, ale môžeme im na prácu ukazovať, dať im možnosť, aby sa od nás učili. Nesmieme, kvôli tomu, že nás to zdržuje, znemožniť im učiť sa a odoprieť možnosť získať potrebné zručnosti. Deti nemôžu pracovať tak ako my. Ale môžu nás vidieť pracovať s láskou, čo raz aj im prinesie do života veľké požehnanie.

V liste Patris corde Svätý Otec o práci píše: V tejto našej dobe, v ktorej sa práca znova stáva naliehavou sociálnou témou a nezamestnanosť niekedy dosahuje nebývalých rozmerov aj v tých štátoch, ktoré sa desaťročia tešili prosperite, je nevyhnutné, aby sme si znovu uvedomili a pochopili význam dôstojnej práce, ktorej príkladným patrónom je sv. Jozef.

Svätý Jozef, patrón robotníkov

Ako vieme, hlavný sviatok sv. Jozefa je 19. marca. Vtedy sa uctieva sv. Jozef predovšetkým ako pestún Pána Ježiša a hlava Svätej rodiny. No tento vyvolený Boží muž sa uctieva aj ako patrón robotníkov, čo sa zdôraznilo v poslednom období zavedením jeho liturgickej spomienky na deň 1. mája.

Z evanjelia vieme, že sv. Jozef bol tesár. Preto si ho odnepamäti uctievali ako svojho patróna rozliční pracovníci s drevom, predovšetkým stolári a tesári. V Ríme vzniklo v 16. storočí stolárske arcibratstvo zasvätené sv. Jozefovi. Začiatkom 17. storočia sa pripojila k tomuto bratstvu pod patronátom sv. Jozefa aj tzv. Stolárska univerzita. Bola to korporácia rozličných úžitkových a umeleckých remesiel,

medzi ktorými prevládalo spracovanie dreva. Patrili tam tokári, rezbári, debnári, sedlári, výrobcovia nábytku, hudobných nástrojov, kočov, člnov a iní.

Podobné remeselnícke bratstvá a združenia, ktoré si uctievali sv. Jozefa ako svojho patróna, vznikli v Španielsku, Francúzsku, Belgicku a v ďalších krajinách.

Pápež Pius XII. rozšíril patronát sv. Jozefa na všetkých pracujúcich a zasvätil mu (v r. 1955) 1. máj, ktorý sa v mnohých krajinách slávi ako sviatok robotníkov. Pokoncilová liturgická obnova zaradila tento deň do všeobecného liturgického kalendára ako liturgickú spomienku sv. Jozefa, robotníka.

Cirkev chce takto nielen prejavit' úctu celoživotnému povolaniu sv. Jozefa, ale chce vyzdvihnúť aj hodnotu práce a jej význam v prirodzenom i nadprirodzenom poriadku. V tomto zmysle zaradila na tento deň medzi liturgické čítania breviára stat' z koncilovej konštitúcie *Gaudium et spes*, kde sa medziiným hovorí:

„Človek, stvorený na Boží obraz, dostal príkaz ovládnuť zem so všetkým, čo v sebe zahrňuje, spravovať svet v spravodlivosti a svätosti a zamerat' samého seba i vesmír na Boha, uznávajúc ho za Stvoriteľa všetkých vecí, aby podriadením všetkých vecí človekovi sa Božie meno velebilo všade na zemi.

To platí aj o bežných, každodenných prácach. Lebo mužovia a ženy, ktorí svojou prácou zarábajú na živobytie sebe a svojej rodine, pričom tým preukazujú primeranú službu aj spoločnosti, môžu právom hľadiet' na svoju prácu ako na pokračovanie Stvoriteľovho diela, ako na užitočnú pomoc svojim bratom a ako na svoj osobný príspevok k uskutočňovaniu Božieho plánu v dejinách“ (GS 34)(R. Ondruš SJ, *Blízki Bohu i ľuďom 1.*)

Milovaní, sv. Jozef slúžil Bohu v spravodlivosti a svätosti. Bol tesárom, svojou prácou oslavoval Boha – Stvoriteľa. Vo svojom živote vždy uskutočňoval Božiu vôľu. Právom sa stal patrónom robotníkov. Svoju prácu vykonával s láskou pre Božieho Syna a jeho Matku. Nebál sa útrap, ktoré pretrpel, ani vtedy, keď si musel hľadať prácu v cudzine, keď bol utečencom v Egypte. Všetky ťažkosti, ktoré pretrpel ukazujú na jeho veľkosť. Boh ho mohol použiť pre svoj plán spásy, mohol mu zveriť do rúk najväčšie bohatstvo – svojho Syna. A on ako verný Pánov služobník sa o neho postaral. Vykonal veľké veci, pretože otvoril svoje srdce Božiemu pôsobeniu, a preto mu Boh vždy pomáhal.

Posväcovať prácu, posväcovať sa v práci, posväcovať iných svojou prácou

Božie povolanie nám dáva poslanie, pozýva nás k spoluúčasti na jedinečnej úlohe Cirkvi a k tomu, aby sme svedčili o Kristovi pred našimi rovesníkmi, ľuďmi ako sme my, a všetky veci pozdvihovali k Bohu. Človek, ktorý žije z viery, sa môže stretnúť s ťažkosťami a zápasmi, s bolesťou a dokonca i so zatrpknutosťou, no nikdy by nemal zmalomysel'nieť ani podľahnúť úzkosti, lebo vie, že jeho život má hodnotu, vie, prečo prišiel na túto zem.

Viera a kresťanské povolanie ovplyvňujú celú našu existenciu, a nielen jej časť. Vzťah k Bohu je nevyhnutne vzťahom odovzdanosti, a to odovzdanosti bezo zvyšku. Veriaci človek sa pozerá na život so všetkými jeho stránkami z novej perspektívy: z tej, ktorú nám dáva Boh.

Milovaní, my veriaci to máme jednoduchšie preto, lebo veríme, že aj utrpenie, neúspech môžu byť cestou, na ktorú nás pozval Boh. Čas pandémie môžeme spoznať ako čas, ktorý

nám je daný od Boha na to, aby sme sa zmenili, aby sme zabojovali pre Boha a pre jeho kráľovstvo. Boh sa nám ponúka, ak sa mu odovzdáme, aby nás previedol aj cez temné úseky nášho života. Svätý Otec František pri svojej návšteve na Slovensku hovoril o tom, že čas pandémie nám môže slúžiť na to, aby sme sa zamysleli nad svojim životným štýlom. Či je správny, či žijem tak, ako to Boh odo mňa očakáva. Či sa príliš nestrachujem o svoje materiálne zabezpečenie a nestrácam z dohľadu ľuďí, ktorí kráčajú vedľa mňa.

Práca nevyhnutne sprevádza život človeka na zemi. S ňou sa objaví aj námaha, únava, vyčerpanosť, prejavy bolesti a zápasov. No práca sama osebe nie je ani trápením, ani prekliatím a ešte menej trestom. Práca je Božím darom a je nezmyslom považovať niektoré činnosti za ušľachtilejšie než iné. Každá práca je svedectvom dôstojnosti človeka a jeho postavenia ako koruny tvorstva. Je príležitosťou na rozvíjanie vlastnej osobnosti. Je putom jednoty s ostatnými, zdrojom príjmov pre zabezpečenie rodiny; prostriedkom ako prispieť k zvelaďovaniu spoločnosti, v ktorej žijeme, a k pokroku celého ľudstva.

Pre kresťana sa tieto perspektívy rozširujú a zväčšujú, pretože práca sa ukazuje ako účasť na stvoriteľskom diele Boha, ktorý keď stvoril človeka, požehnal ho slovami: *Plodte a množte sa a naplňte zem! Podmaňte si ju a panujte nad rybami mora, nad vtáctvom neba a nad všetkou zverou, čo sa hýbe na zemi! (Gn 1, 28).* Práca je aj prostriedok a cesta k svätosti.

Táto dôstojnosť práce je založená na láske. Veľkým privilegiom človeka je schopnosť milovať, a tak presahovať všetko prchavé a prechodné. Preto by sa človek nemal obmedzovať iba na robenie vecí, na vyrábanie predmetov. Práca sa rodí z lásky, je prejavom lásky a láske sa

i podriad'uje. Boha spoznáваме nielen pozorovaním prírody, ale aj skúsenosťou našej vlastnej práce, nami vynaloženého úsilia. Práca sa takto stáva modlitbou a vzdávaním vd'aky, lebo vieme, že nás sem na zem postavil Boh, že nás miluje, a že nás spravil dedičmi svojich prisl'úbení.

Milovaní, práve prostredníctvom práce sa môžeme priblížiť iným ľuďom, aj neveriacim. Ak si nás budú vážiť ako dobrých, spravodlivých a čestných pracovníkov, môže sa vytvoriť priestor, v ktorom im časom budeme môcť odovzdať aj svoju náboženskú skúsenosť. Ak nás uvidia pracovať s láskou a radosťou, bude to naše svedectvo o Bohu a jeho láske. Dobre vykonaná práca osloví mnohých.

Jednotlivé dopady, vzťahy a problémy, ktoré vaša práca so sebou prinesie, sa stanú námetom vašej modlitby. Úsilie popasovať sa s vlastným zamestnaním bude príležitosťou niest' kríž, ktorý je pre kresťana základom. Skúsenosť z vlastných slabostí a neúspechov, ktoré sa vyskytnú vždy a v každom ľudskom úsilí, vám dá viac realizmu, väčšiu pokoru, viac pochopenia pre iných.

Svätý Otec pri svojej návšteve Slovenska nás pozval k dialógu s inými ľuďmi. „Kresťania sa nemôžu uzatvárať do seba, ale majú byť kvasom vo svete.“

Kto chce žiť zmysluplne, musí vedieť slúžiť druhým. Ak chceme niečo urobiť, musíme to vedieť aj dotiahnuť do konca.

6. Svätý Jozef – pracujúci otec

Svätý Otec v liste Patris corde píše: *Práca znamená účasť na samotnom diele spásy; je príležitosťou na urýchlenie príchodu Božieho kráľovstva, na rozvinutie vlastných talentov a schopností, ktoré dávame do služby spoločnosti a bratského spoločenstva. Práca sa stáva príležitosťou nielen na vlastnú*

sebarealizáciu, ale predovšetkým na realizáciu primárnej bunky spoločnosti, ktorou je rodina. Rodina bez zamestnania je viac vystavená ťažkostiam, napätiam, zlomom a dokonca zúfalému pokušeniu rozchodu. Ako môžeme hovoriť o ľudskej dôstojnosti bez zasadzovania sa o to, aby mal každý možnosť dôstojného živobytia?

Milovaní, v evanjeliu v príbehu o talentoch nám Pán Ježiš hovorí, že máme rozvíjať svoje talenty, nemáme ich zakopať do zeme. Máme spolupracovať na Božom pláne spásy. Máme pomáhať aj iným rozvíjať svoje dary a talenty a pomáhať im, aby ich mohli realizovať v práci. Pomodliť sa za nich a priať im požehnanie, pomôcť im sprostredkovať prácu.

Duch služby, túžba pracovať, aby sme prispievali k dobru ostatných

Služba po ľudskej stránke, schopnosť, ktorú by sme mohli nazvať technickou, zvládanie vlastnej profesie, by mala byť ešte doplnená črtou, ktorá bola základom pre prácu sv. Jozefa, a ktorá by mala byť základom aj pre každého kresťana: je to duch služby, túžba pracovať, aby sme prispievali k dobru ostatných ľudí. Jozefova práca nebola činnosťou, ktorá by sledovala len vlastnú sebarealizáciu. Patriarcha pracoval s vedomím, že plní Božiu vôľu a myslel pritom na dobro svojich drahých, Ježiša a Márie, ako aj dobro všetkých obyvateľov malého Nazareta.

Jozef bol pravdepodobne jedným z mála remeselníkov v Nazarete, ak nie jediným. Tesárom, podľa všetkého. No ako to zvykne chodiť v malých dedinkách, určite bol schopný robiť aj iné veci: dať do poriadku pokazený mlyn alebo opraviť škáry v streche pred príchodom zimy. Vďaka dobre vykonanej práci Jozef nepochybne pomohol mnohým ľuďom dostať sa

zťažostí. Jeho profesionálne povolanie bolo prácou zameranou na službu a na to, ako spríjemniť život ostatným rodinám v dedine; službu, ktorú sprevádzal úsmev, láskavé slovo, poznámka vyslovená len tak mimochodom, no prinavracajúca vieru a radosť tým, čo o ne takmer prišli.

Niekedy, keď Jozef pracoval pre človeka chudobnejšieho než bol on sám, prijal na výmenu za svoju prácu i niečo nižšej hodnoty a dotyčného človeka zanechal s dobrým pocitom, že riadne zaplatil. Bežne si však za svoju prácu pýtal primeranú sumu, ani viac, ani menej. Vedel vyžadovať toľko, koľko mu podľa spravodlivosti prináležalo, pretože vernosť Bohu nepredpokladá zrieknutie sa práv, ktoré sú v skutočnosti povinnosťami: svätý Jozef žiadal, čo bolo spravodlivé, lebo z odmeny za prácu mal živiť rodinu, ktorú mu Boh zveril.

Dožadovanie sa svojich práv nemá byť ovocím individualistického egoizmu. Nemiluje spravodlivosť ten, kto ju nerád vidí prejavovanú voči svojim bližným. Rovnako nie je možné uzavrieť sa do pohodlnej nábožnosti a zabúdať pritom na potreby ostatných. Kto túži byť spravodlivým v Božích očiach, musí sa usilovať, aby sa spravodlivosť medzi ľuďmi aj skutočne uplatňovala.

Svätý Otec vo svojom liste o sv. Jozefovi píše: *Pracujúci človek, nech má akékoľvek zamestnanie, spolupracuje so samotným Bohom a stáva sa istým spôsobom tvorcom sveta, ktorý ho obklopuje. Kríza našich čias, ktorá je ekonomickou, sociálnou, kultúrnou a duchovnou krízou, môže byť pre všetkých výzvou, aby znovu odhalili hodnotu, význam a nutnosť práce, aby nastal nový „normálny život spoločnosti,“ z ktorého nikto nebude vylúčený. Práca sv. Jozefa nám pripomína, že sám Boh, ktorý sa stal človekom, nepohrdal prácou.*

Nezamestnanosť, ktorá postihuje mnohých bratov a sestry, a ktorá v poslednej dobe v dôsledku pandémie Covidu-19 stúpa, musí byť upozornením, aby sme prehodnotili naše priority. Prosme sv. Jozefa, robotníka, aby sme našli spôsob, ako vyjadriť svoje pevné presvedčenie, že nijaký mladý človek, nijaká rodina nesmie byť bez práce!

Aj v tomto bode Patris corde sa Svätý Otec nám prihovára, aby sme neboli ľahostajní voči biede, nezamestnanosti iných. Vytvárali pre nich pracovné príležitosti. Modlili sa za nich, zvlášť za mladých, mladé rodiny.

Aj Pán Ježiš podliehal často ľudským súdom. Ani dnes to nie je iné. Máme strach zamestnať tých, ktorí sú hendikepovaní, alebo sa im v živote niečo nevydarilo. Bojíme sa riskovať, dať im šancu, aj keď to je náročné. Aj Ježišovi Nazaretčania nedôverovali, hovorili o ňom ako o tesárovom synovi, na ktorom nevideli nič zvláštneho, hoci robil veľké divy a znamenia.

Dávajme si pozor, aby sme nekonali podobne, aby sme nevynášali príliš rýchle súdy, ktoré sú ďaleko od pravdy.

Svätý Jozef, ochranca robotníkov

V knihe *Mesiac k úcte sv. Jozefa*, ktorú Rodina Nepoškrvnenej vydala v tomto roku, sa v časti Svätý Jozef, ochranca robotníkov píše:

V príhode, keď sa Ježiš vracia do Nazareta, do svojho kraja, a hovorí v synagóge, Evanjelium podľa Matúša podčiarkuje úžas jeho krajanov nad jeho múdrosťou, lebo sa s údivom pýtajú: „*Vari to nie je tesárov syn?*“ (Mt 13, 55). Ježiš vstupuje do našich dejín. Prichádza medzi nás tak, že sa Božím pôsobením narodí z Márie, ale v prítomnosti svätého Jozefa, otca podľa zákona. Ten ho chráni a učí ho aj pracovať. Ježiš sa

rodí a žije v rodine, vo Svätej rodine. Od Jozefa sa v nazaretskej dielni učí tesárskemu remeslu, delí sa s ním o úsilie, námahu, o uspokojenie a aj o každodenné ťažkosti. Táto skutočnosť nás upozorňuje na dôstojnosť a dôležitosť osoby. Obrazne povedané, práca nám dáva „pomazanie“ dôstojnosti, naplňa nás dôstojnosťou; robí nás podobnými Bohu, ktorý pracoval a pracuje, je stále činný (porov. Jn 5, 17); umožňuje človeku postarať sa o živobytie pre seba, pre svoju rodinu a prispievať k rozvoju svojho národa. A tu myslím na ťažkosti, s ktorými sa v rôznych krajinách stretá svet práce a podnikania. Myslím na tých, a nielen na mladých, ktorí sú nezamestnaní, veľakrát pre čisto ekonomickú koncepciu spoločnosti, ktorá sa usiluje o egoistický zisk, nehľadiac na parametre sociálnej spravodlivosti. Všetkým by som chcel povedať, aby nestrácali nádej. Aj svätý Jozef mal ťažké chvíle, ale nikdy nestratil dôveru a dokázal ich prekonať s istotou, že Boh nás neopustí. Chcem ešte niečo dodať o inej osobitnej situácii práce, ktorá ma znepokojuje: je to situácia, ktorú možno označiť za „otrockú prácu“, prácu, ktorá zotročuje. Koľkí ľudia na celom svete sú obeťami tohto typu otroctva, v ktorom osoba slúži práci, zatiaľ čo práca má poskytnúť službu osobám, aby mali dôstojnosť.

(Svätý Otec František, Generálna audiencia, 1. mája 2013)

Pomoc sv. Jozefa

V Austrálii v oblasti Brisbane žil katolícky Ír, otec početnej rodiny, ktorý už viac rokov pracoval za malý plat. Sotva mu stačil na každodenný chlebič. Ustarostený rozmýšľal o svojej budúcnosti. Dočítal sa v novinách o súbahu na výhodné miesto za strojníka, ktoré by vedel zastat', a tak zabezpečiť budúcnosť svojej rodiny. Ale v ceste mu stáli

veľké ťažkosti. Bol cudzincom a veriacim katolíkom. V Brisbane však boli zväčša neveriaci, a preto sa mu zdalo nemožným dostať to miesto.

Bola práve streda, deň svätého Jozefa. V robotníkovom srdci sa vzbudila dôvera ku svätému Jozefovi. „*Pokúsím sa uchádzať o to miesto,*“ prehovoril ku svojej manželke, „*pôjdem tam osobne a ty za ten čas pros svätého Jozefa, aby mi bol na pomoci.*“

Muž odcestoval, manželka sa však doma modlila s deťmi. O niekoľko dní večer o pol desiatej hodine počuli silno zabúchať na dvere.

„*Kto je to?*“ opytuje sa prestrašená matka. „*Doniesol som telegram,*“ počuť zvonku listárov hlas.

Matka otvorila dvere, prijala telegram a čítala: „*Žiadané miesto som dostal.*“ Naradovaná matka pokľakla na kolena aj s deťmi a vrele ďakovali Božej Matke a svätému Jozefovi za zázračnú pomoc.

V celej dedine sa divili, že nepatrný cudzinec získal výhodné miesto strojníka. I dopytovali sa, kto im dopomohol k tomu postaveniu.

„*Nikto tu na zemi,*“ odpovedala natešená strojníková žena. „*Vo svojej potrebe sme sa s dôverou obrátili ku sv. Jozefovi, patrónovi remeselníkov, a len jemu a Panne Márii môžeme ďakovať za toto šťastie.*“

Keby sa nám akokoľvek zle vodilo, hľadajme aj my pomoc u sv. Jozefa vo svojich biedach a potrebách, a nikdy nebudeme sklamaní (*Mesiac svätého Jozefa, Mons. J. Straka 1935*)

Svätá Terézia z Avily sa utiekala k sv. Jozefovi

Pomoc sv. Jozefa vo svojom živote vo veľkej miere zakúsila sv. Terézia z Avily. Kláštory, ktoré zakladala táto svätica, mali meno tohto svätca (domy sv. Jozefa).

Svätá Terézia o sv. Jozefovi povedala: „Mohla by som presvedčiť všetkých ľudí, aby boli oddaní tomuto slávnemu svätému, pretože vďaka dlhoročným skúsenostiam viem, aké požehnanie nám môže získať od Boha. Nikdy som nepoznala nikoho, kto by bol skutočne oddaný a ctil si ho osobitným spôsobom a nezdokonaľoval sa v čnosti.

Lebo pomáha zvláštnym spôsobom tým dušiam, ktoré sa k nemu utiekajú. Ubehlo už veľa rokov, odkedy som ho začala prosiť o niečo práve na jeho sviatok a vždy som to dostala. Keby bola moja žiadosť nejakým spôsobom nepríjemná, on by ju napravil pre moje väčšie dobro.“

„Pre lásku Božiu prosím, aby ten, kto mi neverí, sám sa presvedčil – potom na sebe zistí to veľké dobro, ktoré je výsledkom našich modlitieb k tomu slávnemu patriarchovi“ (internet).

Svätý František Saleský o sv. Jozefovi

„Naozaj nepochybujem, že užasnutí a klaňajúci sa anjeli sa tiesnili v nespočetných zástupoch v tej chudobnej dielni, aby obdivovali pokoru toho, ktorý chránil drahé božské dieťa a vykonával tesársku prácu, aby uživil syna a matku, o ktorých sa mal postarať“.

ROZHOVOR S MATKOU

DRAHÁ MATKA MÁRIA,

ako si dokázala vždy pracovať s láskou?

MILOVANÍ,

ja aj sv. Jozef sme milovali Boha. Milovali sme aj Syna, ktorého nám zveril. Len ak budete milovať Boha, dokážete milovať blížnych čistou láskou a dokážete pracovať s láskou.

DRAHÁ MATKA MÁRIA,

d'akujeme ti za príklad, ktorý si nám dala, keď si aj najobyčajnejšie práce vykonávala s veľkou láskou.

SPYTOVANIE SVEDOMIA

- 1. Snažím sa pracovať poctivo?**
- 2. Pozývam svoje deti, vnúčatá, aby so mnou pracovali?**
- 3. Viem, že ak moje deti dostanú mnohé veci bez námahy a práce, nebudú si ich vážiť?**
- 4. Vzývam sv. Jozefa, patróna robotníkov vo svojich potrebách?**
- 5. Nestarám sa príliš o svoje materiálne zabezpečenie?**
- 6. Teším sa z každej dobre vykonanej práce?**
- 7. Nežiarlim na tých, ktorých Boh požehnal?**
- 8. Modlím sa, aby mi Boh pomohol nájsť si primeranú prácu?**
- 9. Modlím sa za tých, ktorí si nemôžu nájsť prácu?**
- 10. Ak by som mal možnosť, dokážem im pomôcť?**

PREDAVZATIE

Budem si vážiť každú prácu.

MODLITBA

Hlava Svätej rodiny, akú útechu skusujem,

**keď kontemplujem obohacujúci obraz,
aký mi poskytuje tvoj chudobný nazaretský dom,
oveľa krajší než kráľovské paláce!
Panuje tu modlitba, ticho a práca
a robia z neho svätyňu čnosti a pokoja.
A tvrdo pracuješ v tmavej dielni s milovaným Ježišom.
Chcem ťa chváliť a vzdávať ti česť, svätý patriarcha.
Daj, aby som aj ja svojou prácou rástol v službe Bohu
a v láske k bratom. Amen.**

Bl. Bartolomej Longo

Použitá literatúra:

Apoštolský list Svätého Otca Františka Patris corde

Josemaría Escrivá, Íst' s Kristom

Vydáva: Rodina Nepoškrnenej

Spracovala: sr. M. Jaroslava

Objednávky prijímame na adrese:

Rodina Nepoškrnenej, 038 31 Vrúcko 190 t.č. 043/4933741, e-mail:

rodinaneposkrnenej@gmail.com